A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA 107.évf. 3. szám 2009. július

Szalézi Értesítő

SOROZATOK
✓Don Bosco pedagógiája a XXI. században
✓ Előttünk jártak

Beszámoló: TORINÓI IFJÚSÁGI ZARÁNDOKLAT 2009

FÓKUSZBAN: *a nyári napközi oratóriumok*

A SZALÉZI CSALÁD
A jó mag gyümölcsei
Don Pascual Chávez

SZALÉZI MUNKATÁRSAK
Mit jelent szalézi munkatársnak lenni

SZALÉZI NYÁR
Beszámolók

Hírek a szalézi világból - Hírek a magyar tartományból

DON BOSCO SZALÉZIAK

FÓKUSZ

Animátorok imája

Uram!
Hálát adok, mert bízol bennem,
és hiszel abban, hogy éppen én szolgálhatok
és hasznára lehetek másoknak.
Köszönöm, hogy életem azt tanúsítja
- fontos vagyok neked.
Köszönöm a sok örömöt,
amelyet ajándékul adsz,
de főleg a nehézségeket,
melyekkel megtanítasz egyre felnőttebbé válni.
Add meg, hogy képes legyek
mindig más szemmel nézni és így
megújítani a mindennapi dolgokat.
Taníts meg lelkesen
és nem megszokásból átélni mindazt,
amit az életem elém tár,
hogy így életet öntsek abba is,
ami nehéznek és szürkének tűnik.
Add, hogy tőled kapott elkötelezettségem,
mint fiatal animátor,
először alkalom legyen arra,
hogy megtanuljak igazán szeretni,
majd eszköz, amely által
megmutatod a világnak szeretetedet.
Uram, kérlek, kísérj utamon,
mert sokszor nehéz megtalálni
a kitaposott ösvényt, amely a csúcsra visz!
Ámen

A Szalézi Család a fiatalok közelében marad a nyári vakáció alatt is!

Kedves Barátaim!

Ez a lap, amelyet a kezetekben tartotok, a Szalézi Értesítő nyári vakációs száma!

Don Bosco életében a szabadidő ugyanakkora fontossággal bírt, mint amekkora jelentősége van a fiatalok életében. Emlékezzünk csak a Supergára (Torino hegye, amely a város fölé magasodik) tett vasárnapi kirándulásokra a börtönviselt fiatalokkal, és arra, hogy az első animátorok között találjuk az akkor nagyon fiatal (17 éves) Rua Mihályt. Továbbá a Becchi-tanyabeli fiatalokkal töltött nyári időszakra, Don Bosco testvérének házában. Az volt az oratórium kezdete. Emlékezzünk a mornesei kirándulásokra, ahol találkozott Mazzarello Mária Dominikával.

Ez az időszak kiváló alkalmat nyújtott Don Bosco számára arra, hogy a fiatalokkal megismertesse, az élet távolról sem csak a börtön sötétsége, a város szürkesége, vagy a család szegénysége, hanem körülöttünk, olyan gyönyörű természet rejlik, amit az Isten teremtett, és ami örömöt szerez mindnyájunknak, hogy együtt lehetünk, az élet szépsége, a békesség, amit Isten ajándékozott nekünk ebben a szabadidős tevékenység alatt.

Amikor ezeket a sorokat írom, nagy hálával tartozok rendtársaimnak, a nővéreknek, a munkatársaknak és Don Bosco barátainak, akik felajánlották szabadidejüket, hogy a különböző nyári tevékenységekben segítsenek: a nyári oratóriumokban, a táborokban. [1]

Szeretnék néhány mondattal szólni az animátorokhoz is. Azt kell tudnotok, hogy nélkületek nem tudtuk volna felajánlani a fiataloknak és a gyerekeknek ezeket a szép és gazdag eseményeket, amelyek számukra kincset érnek. Olyan munkát végeztek, amely emberfeletti és egyúttal gazdagító minden résztvevő számára. Sem az újságok, sem a televízió, sem egyéb orgánumok nem fognak rólatok beszélni, sem arról, amit tesztek, de van valaki, aki ezt soha nem felejti el: maga Isten! Azt gondolom, hogy ehhez nem kell hozzátennem semmi mást.

Mindannyitoknak ajánlom figyelembe Gabriella Mistral[2] gyönyörű versét. Ebben az alkotásban megtaláljátok az igazi tiszteletet:

Az Ő neve „Ma!”

Bűnösök vagyunk hibáink miatt,
Sok a mi bűnünk,
De a legnagyobb bűntény az,
Hogy elhagyjuk a gyerekeket,
Lenézve az élet forrását!
Sok minden,
Amire szükségünk van, várhat.
A gyerek azonban nem várhat!
Ez az a pillanat,
Amikor csontjai megerősödnek!
Ugyanilyen módon az Ő vére!
Ez az a pillanat,
Amikor az Ő érzései kibontakoznak.
Neki nem válaszolhatunk úgy, hogy: „majd holnap!”
Az Ő neve: „Ma!”

P. Van Hecke Albert SDB
tartományfőnök

[1]Szalézi Nyári Oratórium – Budapest-Óbuda, Budapest-Albertfalva, Budapest-Clarisseum, Budapest-Újpest, Budapest-Pesthidegkút, Balassagyarmat, Eger, Mogyoród, Nyergesújfalu, Pécs, Szombathely, Kazincbarcika. Nyári tábor az óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskolában; ministránstábor és a vadóctábor Péliföldszentkereszten. Ezen kívül lesz zarándokút Don Bosco szülőföldjén, „Confronto” Colle Don Boscón, „LADIK” könnyűzenei fesztivál Apostagon, foci bajnokság és oratóriumi találkozó Szombathelyen.
[2]Gabriella Mistral, chilei költő, Nobel-díjas (1945), az Andok költője

Változások a Magyar Szalézi Tartományban

A rendfőnök és az Egyetemes Tanács a következő változásokat hagyta jóvá a Magyar Szalézi Tartományban: kinevezte ***P. Baji Jánost*** a balassagyarmati szalézi rendház igazgatójává és a Bosco Szent János plébánia plébánosává, ***P. Hartai Gábort*** az óbudai Gonzaga Szent Alajos szalézi rendház igazgatójává és az óbudai Segítő Szűz Mária Lelkészség kápolnaigazgatójává, ***P. Szikszay Sándort*** pedig az újpesti Szent István király szalézi rendház igazgatójává és az újpesti Nagyboldogasszony plébánia plébánosává.
Miután a Tartományi Tanács hozzájárult, a tartományfőnök kinevezte a következő személyeket: ***P. Csány Pétert*** Szombathely, Újperint és Sorokmajor plébánosává, valamint a szombathelyi szalézi rendház vikáriusává, *P.* ***Vendrey Gábort*** pedig az újperinti és a sorokmajori templomok felelősévé. Áthelyezte ***P. Márkus Zoltánt*** Kazincbarcikára, ahol a Szent József szalézi rendház vikáriusa, oratórium-vezető, iskolai hitoktató és a kollégium lelkivezetője lesz. ***P. Havasi Józsefet*** az újpesti szalézi rendházba helyezte, ahonnan továbbra is segíteni fogja a tartomány kormányzását és animációját.
A szerzetesnövendékek közül *S. Dias Pradeep, S. Gnana Pragasam De Rossi Raja* és *S. Quadros Lytton* az óbudai rendházba kerülnek és megkezdik teológiai tanulmányaikat a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. ***S. Fülöp Tibor*** a tirocinium első évét Olaszországban a bellunói Bosco Szent János szalézi rendházban tölti. *S. Misquitta Claudius* az újpesti szalézi rendházba kerül, hitoktat a plébánián, vezeti a ministránsokat és az oratóriumot, továbbá Újpestről fejezi be teológiai tanulmányait a Sapientia Főiskolán.

A Szalézi Értesítő következő száma októberben jelenik meg.

SZTRENNA 2009

SZÉLESKÖRŰ MOZGALOM A FIATALOKÉRT

A JÓ MAG GYÜMÖLCSEI

Megszületett... és napjainkra a valódi életszentség iskolájává vált. Don Boscotól, mint alapítótól kezdve, egészen azokig a követőkig, akik más csoportokat alapítottak, belőle merítettek lelkiséget, pasztorális metodológiát, valamint ihletet és irányt (CDC 1. pont)

Nincsen jó fa, amely rossz gyümölcsöt terem, sem rossz fa, amely jó gyümölcsöt hoz (Lk 6,43). Lukács evangéliumának részlete nagy jelentőséggel bír a szalézi karizma fejlődésében. Don Bosco saját életét evangéliumi módon értelmezte, ezért azt a fiatalok szolgálatába állította, hiszen igyekezett úgy nevelni őket, hogy jó keresztények és becsületes állampolgárok legyenek. Ő volt a mag, amely fává lett és gyümölcsei kitűnőek voltak. Ő volt a példa, amelyből a szentek tudtak meríteni. Első utódja, **Boldog Rua Mihály**, mindenki számára úgy volt közismert, mint az új Don Bosco. Életét és munkásságát az alapító iránti hűség vezérelte. Rendfőnöksége idején a szaléziak 773-ból 4000-en lettek. Az intézmények (rendház, kollégium, missziós állomások) száma 57-ről 345-re nőtt. A tartományok száma 6-ról 34-re változott, mindez 33 országban. Amikor VI. Pál pápa boldoggá avatta 1972-ben ezt mondta: „A forrást folyóvá tette." **Boldog Rinaldi Fülöp**, Don Bosco harmadik utóda, bensőleg megújította a szaléziak életét. Csodálatos összhangot teremtett Istennel és a Segítő Szűz Máriával, a Keresztények Segítségével. Missziós feladatra küldött 1800 szalézit és megalapította a Don Bosco Önkénteseit (Volontarie di Don Bosco – VDB), akik Istennek szentelik életüket, nem elhagyva a családot sem a munkahelyüket. **Mazzarello Szent Mária Dominika** okos, szeretetreméltó és tapasztalt nővér volt. A Segítő Szűz Mária Leányai Intézmény (Istituto delle Figlie di Maria Ausilatrice – FMA) társalapítója. Betegségéből felépülve a mornesei lányok nevelésével foglalkozott, melynek színtere egy szabó műhely volt. Ugyanakkor fenntartott egy hétvégi oratóriumot és egy otthont árva leányoknak. Sorsdöntő volt Don Boscóval való találkozása 1864-ben, aki ekkor arra bíztatta, hogy apostoli és nevelési szándékát erőteljesebben fejezze ki. Együtt döntötték el 1872. augusztus 5 -én, hogy fiatal lányoknak szerzetesi intézményt alapítanak. Ebből a csodálatos találkozásból született egy újabb apostoli valóság, ami napjainkban több mint 15-.000 nővért számlál, olyan csodálatos életszentségi példákkal, mint Boldog Morano Magdolna, Romero Mária, Palomino Euzébia és mások.

A **Szalézi Munkatársak** között illő megemlékezni **Boldog Da Costa Alexandrináról**, aki egy szörnyű baleset következményeként 30 éven keresztül ágyban fekve töltötte életét. Csak a mindennapi szentáldozásból tartotta fenn magát lelkileg és testileg (13 éven keresztül csak az Eucharisztiából élt). Letette munkatársi ígéretét, és felajánlotta szenvedéseit a szalézi ifjúsági küldetésért. Szeretném itt megemlíteni Isten szolgáját **Giordani Attilát**, aki feleségével és gyerekeivel együtt úgy döntött, hogy Brazíliába utazik az önkéntességre felajánlva életét, illetve **Mons. Guarino József** bíborost, aki az első szaléziakat befogadta Szicíliában, és olyan örökséget nyújtott nekik, melynek segítségével két új művet indítottak el. Az egyiket Aliban a nővérek számára, a másikat Messinában a szaléziak számára. Szalézi lelkülettel 1889-ben megalapította a **Szent Család apostolait** (*Apostole della Sacra Famiglia)*. **Boldog Variara Alajos**, szalézi atya az „utolsók segítője". Aqua de Dios leprás telepen dolgozott, ahol megváltoztatta az ottani lakosok és 800 beteg életét. Eltöltötte őket vidámsággal és mély lelki animációval. 1905-ben összegyűjtötte a leprából kigyógyult lányokat és megalapította a **Jézus és Mária Szíve Leányait** (*Hijas de los Sagrados Corazones de Jesus y Maria*). Ugyanilyen értékű **Mons. Cognata József**, Bova Marina püspökének műve, aki megalapította a **Jézus Szíve Oblátusait** (*Oblate del Sacro Cuore*). A püspöknek a személyét ért támadások miatt le kellett mondania hivataláról, amelyben több mint 22 éven keresztül tevékenykedett. Később kitartásának meglett a jutalma, hiszen visszahelyezték hivatalába. Most azon dolgoznak, hogy elindítsák boldoggá avatásának folyamatát.

Nem elég ez a néhány mondat, hogy a szalézi életszentségről beszéljünk, hiszen hosszú lenne felsorolni az egyes személyeket. Néhányat azonban szeretnék példaként felhozni: **Boldog Zatti Artemide** testvér**, Namuncurà Ceferino** és **Laura Vicuña** fiatal**, Srugi Simone** testvér**, Troncatti Mária** nővér**, Quadrio Giuseppe** atya egyetemi tanár**, Mons. Ferrando Stefano, Dalla Torre Carlo,** valamint **Versiglia Szent Alajos** és **Carvario Szent Kallixtusz,** vagy éppen **Cimatti Vincenzo** atyát, a spanyol vagy a lengyel vértanúkat. A kis mag valóban fává lett és telis tele van gyümölccsel. Szeretném itt a végén megemlíteni, mert számomra nagyon fontos **Baglieri Nino** nevét, aki **Don Bosco Önkéntesként** (*Volontario con Don Bosco – CDB*) két év ezelőtt halt meg. Olyan életet élt, amely méltó arra, hogy el lehessen indítani boldoggá avatását. Munkásként 17 éves korában lesett egy állványról és teljesen lebénult. Először önmagával kellett megküzdenie, aztán a Szentlélek eltöltötte a szívét. Úgy élte le az életét, mintha egy felajánlás, mintha egy ima lenne. Lelki

támasz lett az emberek számára. Megtanult szájjal írni, és így sok tanúságtételt hagyott maga után: *„Senki ne érezze magát úgy, hogy nem tud tenni semmit a saját életszentségéért. Csak tőlünk függ, hogyan válaszolunk Istennek. Ha valaki szívében érzi az Úr hívását, aki a megszentelt élet útjára hívja, soha ne féljen válaszolni neki és teljesen átadni magát. Ez az „igen” az életre adott válasz.”* Ma a Szalézi Család 8 szentet számlál, 116 boldog, 8 tiszteletreméltó, 28 pedig Isten szolgálja. Az életszentség ránk vár.

A KARIZMA KITERJEDÉSE
A misszió és a küldetés

A szalézi küldetésnek, bár sok tényezőből áll, szüksége van a misszionáriusokra, akik megélik a belső egységet. Tudjanak nyitottak lenni a nevelésre, főleg a fiatalok felé, valamint az evangelizációra (CDM 14. pont).

Az egyetemes főnökként eltöltött első hét esztendőben lehetőségem volt meglátogatni a rend összes tartományát. Kegyelem volt számomra különböző szituációban megtapasztalni a szalézi karizmát, így öt kontinens 130 országában, ahol jelen van a Szalézi Társaság és a Szalézi Család. Teljes bizonysággal mondhatom, hogy a szalézi karizma értékes ajándéka az Egyháznak, az emberiségnek és főleg a fiataloknak. Szent Pál az Egyházat a testhez hasonlítja, amit a Szentlélek átjár, és ahol a fej maga Jézus Krisztus. A különféle adományok és szolgálatok ennek a testnek a részei, minden egyes rész egy különleges szolgálattal van ellátva, de mindenki ugyanarra a küldetésre irányul: a lélek és a test teljes egészségére. Az evolúció elmélete (Darwin születésének kettőszázadik évfordulójában vagyunk) azt hirdeti: „a szükség teremti a szervet”. Azt mondhatjuk, hogy az Egyház és a társadalom javára szolgáló új szükség arányosan megfelel az új „szervnek”, amely választ ad az Egyháznak és a társadalomnak. Tehát ki lehet jelenteni „alázatos és hálás szívvel” (Vö. A. 1.), hogy a szalézi karizma egy olyan szervet alkot, amelyet Isten Don Bosco által sugallani akart, mint választ a fiatalok-, főleg a szegény és elhagyatottak számára.

Don Bosco megpróbálta tettekbe önteni ezt a karizmát tevékenysége és művei által, kiindulva Valdoccoból, amely nemcsak egy földrajzi kiinduló pont, hanem egy kritérium minden szalézi háznak, az által, hogy „ház, plébánia, iskola és udvar.” Az egyes művek és tevékenységek konkretizálják a szalézi karizmát, és nem csak ezzel azonosulnak, hanem tagjai Krisztus testének és együtt alkotnak egy élő szervet, amely alkalmazkodik minden egyes helyzethez. Semmi esetre sem szabad lemondani a karizmatikus felismerés folyamatáról, hiszen a nélkül el lehet veszíteni a saját karizmatikus identitásunkat is. Ez a felismerés két pontból áll:

1. Arra vagyunk hivatva, hogy választ tudjunk adni a fiatalok szükségleteire, valamint felkarolni a legnehezebb sorsú és bajbajutott fiatalokat;
2. „Isten szeretetének jelei és hordozói” legyünk a fiatalok számára az evangelizáció és a nevelési tevékenység által.

Ez a két elem azért fontos, mert egy sajátos identitást nyújtanak a szalézi megelőző nevelési módszerhez, valamint ebből merítve el tudjuk juttatni magát a fiatalt Isten szeretetére. Ilyen módon tapasztal valami mást, amiben eddig nem volt része.

Sokszor figyeltem meg útjaim során, hogy kevés az olyan ember, aki valóban hozzáértő módon beszélget a vallásosságról. Meg szeretném köszönni az egész Szalézi Családnak, hogy útjaim során azt tapasztaltam, a küldötteinkkel való foglalkozás nem egy könnyű feladat, de ha hűe maradunk Alapítónkhoz, akkor sok lehetőség nyílik meg előttünk a fiatalok nevelésében és az evangelizálásban. A Szalézi Család munkájának fontos dimenziója a „missziós terület”, olyan helyeken és körülmények között, ahol nehezen lehet dolgozni a fiatalokért, sőt nehéz egyáltalán a evangelizálás és keresztény képzés. Az, hogy magáról Jézus Krisztusról nem tudunk egyáltalán beszélni, ne akadályozzon meg minket abban, hogy erőnkön fölül is próbáljuk meg átadni azt, amit Don Bosco sugallt nekünk: a szentmisét az Ige által lehet a legjobban követni, és Szent Pál példáját hozva: „Egyébként, testvéreim, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes, igazságos, ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, ami erényes és magasztos.” (Fil 4,8). Ilyen esetekben is vigyük el karizmatikus identitásunkat és építsük fel Krisztus országát, vagyis „az igazságosság, a béke és a szeretet országát”.

Ameddig a világban szegény és elhagyatott fiatalok lesznek, akiknek szükségük van a nevelésre, a szalézi küldetés mindig aktuális és jelen kell, hogy legyen.

Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2009/5-6
(Fordította: Depaula Flavio)

Mazzarello Szent Máriát ünnepeltük - A sokéves hagyománynak megfelelően május közepén Pesthidegkúton találkoztak a Szalézi Család tagjai, hogy méltó módon megemlékezzenek Don Bosco Nővérek társalapítónőjéről, Mazzarello Szent Máriáról. A találkozó szentmisével kezdődött, melyet P. Vitális Gábor SDB újmisés mutatott be, majd a helyi Szent Család Óvoda apróságai köszöntötték a nővéreket. Ebéd után az ünnepi műsor által bepillantást nyerhettünk a jelenlevő oratóriumok életébe, tevékenységébe, majd megkezdődött az oratóriumok közötti sport bajnokság, amikor is az egri, a mogyoródi és pesthidegkúti fiatalok fociban és klasszikus oratóriumi játékokban mérték össze ügyességüket. A vándorkupák átadása után imában köszöntük meg a jó hangulatban együtt eltöltött napot. *FMA nővérek*

Mit jelent szalézi munkatársnak lenni

Nagyon sok munkatársunk fordult már hozzánk ezzel a kérdéssel: mitévők legyenek, hogy csakugyan érdemleges módon támasszák alá a szaléziak tevékenységét itthon, és a missziókban? Vagyis: hogy százszázalékos szalézi munkatársak lehessenek. Nagyon örvendetes kérdés ez, mert azt árulja el, hogy munkatársaink szeretik azt a nagy ügyet, amelynek szolgálatába álltak, és csakugyan meg akarnak tenni mindent, ami csak módjukban áll, hogy azt minél teljesebb felvirágzásra segítsék.

Régi igazság, hogy a fizikai világ megteremtésében és fenntartásában Istennek senki segítségére nincs szüksége, az erkölcsi világ kiépítésében azonban már szerepet szánt az embereknek is. Ilyen segítőtársai voltak az Ószövetségben a próféták és pátriárkák, az Újszövetségben az apostolok, evangélisták, vértanúk és hitvallók, valamint hivatásszerűen a papok, akik azonban kevesen vannak ahhoz, hogy kielégítő módon be tudják tölteni azt a munkakört, amelynek ellátására Isten őket meghívta. Nekik maguknak is segítőtársakra van tehát szükségük, akik a világiak soraiból csoportosulnak köréjük, hogy munkáikból saját képességeik és buzgóságuk arányában részt kérjenek. Előnye ennek a módszernek, hogy a világiak nagyon sok esetben olyanokhoz is közel kerülhetnek, akiket papok megközelíteni sem tudnának, elvégezhetnek továbbá olyan munkákat, amelyek már csupán fizikai időhiány szempontjából sem beállíthatók a pap munkakörébe. Rendkívül fontos hivatást töltenek be tehát azok a világi apostolok, akik Isten hívó szavát megértve készséges buzgalommal vállalkoznak rá, hogy a papság munkatársai legyenek az erkölcsi világot továbbépítő fáradozásukban.

Ezek előrebocsátásával már meg is feleltünk — főbb vonásaiban legalább — arra a kérdésre, amelyet jelen soraink élére állítottunk: szalézi munkatársnak lenni annyit jelent, mint minden igyekezetünkkel: imáinkkal és munkánkkal, anyagi és erkölcsi segítségnyújtással támogatni a szaléziakat abban a munkájukban, amelynek szolgálatára őket szent alapítójuk, Don Bosco a világba állította.

Hogy hol kezdjük ezt a munkát?

Elsősorban saját magunkon. Mint szalézi munkatársak ugyan a mások szolgálatára vállalkoztunk, ezt a munkát azonban csak akkor végezhetjük eredményesen, ha előbb „rendbe hoztuk" a saját házunk táját.

A szaléziak életfeladata, hogy jó katolikusokat, derék polgárokat neveljenek a nép fiaiból; hogy megtanítsák őket vallásuk ismeretére és rávezessék őket annak hűséges gyakorlására. Ez az a munka, amelyben őket nekünk, munkatársaknak támogatnunk kell.

Beláthatjuk tehát, hogy milyen álságos dolog volna, ha erőink, képességeink becsületes latbavetésével dolgoznánk azon, hogy másokat vallásossá tegyünk, magunk pedig csak amúgy immelámmal élnénk meg hitünket. Nagy gonddal illik és kell tehát ügyelnünk rá, hogy elsősorban mi magunk ne kerüljünk összeütközésbe Isten és az Egyház törvényeivel, ne mulasszuk el a vasárnapi misét, ne szegjük meg a pénteki böjtöt és soha semmiben ne vétsünk a szeretet törvénye ellen. Viseljük el békén az embertestvérek, idegenek és hozzátartozók hibáit s legyünk mindig készen rá, hogy aprólékos áldozatokkal is kimutassuk az irántuk, és persze Isten iránt való szeretetünket. Ha mindezeket szem előtt tartjuk, életünk példája hathatósan alá fogja támasztani apostoli munkásságunkat. Az ellenkező esetben azonban méltán hitelvesztetté tenné minden szavunkat és tettünket az a tény, hogy magunk sem éljük azt, amit másoktól megkívánunk.

A szalézi munkatárs tehát azzal induljon el az apostoli munka útján, hogy maga is ízig-vérig katolikus életet éljen. Akkor azután már gondolhat arra, hogy másokért dolgozzon.

Minél elhagyottabb egy gyermek, annál inkább rászorul, hogy a szaléziak törődjenek vele. A legnemesebb értelemben vett munkatársi feladatra vállalkozik az, aki egy ilyen gyermeket kiemel veszélyes életkörülményeiből és valamilyen módon lehetővé teszi, hogy a szaléziak védőszárnyai alá kerüljön, vagy egyébként gondoskodik róla: munkát szerez neki stb. Hányan vannak legkiválóbb férfiaink között, akik menthetetlenül elvesztek volna, ha nem nyúl feléjük egy segítő kéz, amely kiemelte őket az utca és a rossz társaság ezer veszedelme közül! Példaként felemlíthetjük Hildebrandot, a szegény ács fiát, aki mint VII. Gergely pápa az egyháztörténelem legkimagaslóbb hősei között foglal helyet. Vagy Giottót, a világhírű festőt, továbbá a szobrászművészet nagymesterét: Canovát.

Tág tere nyílik a munkatársak tevékenységének a papi hivatások istápolása körül is. Ha valahol, akkor éppen ezen a téren van nagy szükség bölcs körültekintésre, finom tapintatra. Mihelyt nyilvánvalóvá válik azonban, hogy egyik-másik fiúnak tehetsége is, kedve is volna hozzá, hogy a papi pályára induljon, mindent meg kell tennünk, hogy tanulmányait folytathassa, s ő maga is olyan környezetbe kerüljön, ahol nem fenyegeti veszély papi hivatását. Sokat tehet az, aki ilyen esetben beszél a szülőkkel, hogy esetleges ellenkezésüket letörje, és segítségükre van fiuk döntésének elfogadásában.

Nagyon sok lehetőség várja a munkatársak ügybuzgalmát a missziók világában is: a szalézi rendfőnök mindig sürgetve kéri a munkatársakat, hogy imádkozzanak a missziókért. Valamely meghatározott mindennapi ima egy meghatározott misszióért, annak valamely ügyéért olyan termékenyítőleg hat a misszionárius munkájára, mint a csendes eső a kiszikkadt talajra.

A Szalézi Család minden tagja, minden jóbarátja tudja, hogy a szalézi intézmények nem támaszkodnak rendi vagyonra. Szent alapítójuk az önzetlen munkát és a teljes szerzetesi szegénységet tette meg Társasága kötelező törvényévé, amiből természetszerűen következik, hogy a szalézi házak, illetve az ingyenes szegény növendékek eltartása nagy részben a jótevők és munkatársak nagylelkűségére vár. Ezen a téren is korlátlan lehetőségek várják tehát a munkatársak áldozatos ügyszeretetét.

Ugyanezt mondhatjuk akkor is, amikor Don Bosco apostoli szívének kedvencéről, a katolikus sajtóról beszélünk. A szaléziak tevékenységének mindig jellegzetes vonása volt a sajtómunka, s hogy e munkájukkal milyen mértékben sikerült népszerűsíteniük a keresztény gondolatot a világ legtávolabbi országaiban is, arról köteteket lehetne írni. Tudjuk mindnyájan, hogy a szélsőséges felforgató eszmék uralmát is mindenütt a sajtó készítette elő. A sötétség hatalma ma is munkában van, és szörnyű katasztrófákra kell felkészülve lennünk, ha jó könyvek, keresztény szellemű írások útján nem tudjuk ellensúlyozni a romboló irányzatok munkáját. Beláthatatlan tehát az a jó, amit a keresztény sajtó gondolatának népszerűsítésével, kiadványainak terjesztése útján elérhet a szalézi munkatárs.

Ezek azonban csak hozzávetőleges körvonalai annak a tevékenységnek, amelyet a szalézi munkatárs fejthet ki a közös nagy ügy,

a fiatal lelkek ezreinek megmentése és a keresztény életfelfogás népszerűsítésének érdekében.

Foglaljuk össze végül még egyszer a tennivalókat:

1. Éljünk mi magunk ízig-vérig katolikus életet.
2. Tartsuk vissza az ifjúságot az erkölcsi veszélytől és bűnalkalmaktól.
3. Segítsük célhoz a papi hivatásokat.
4. Segítsük a missziókat imával, anyagiakkal.
5. Járuljunk hozzá a szalézi intézmények fenntartásához.
6. Terjesszük a katolikus sajtót.

Ha mi magunk lelkesen felkaroljuk a szalézi érdekeket, mások is követni fogják példánkat. Már pedig minél népesebb a munkatársak tábora, annál többet tehet Isten dicsőségéért és országának terjedéséért.

Don Bosco egyszer azt mondta: *„Eljön az idő, amikor a szalézi munkatárs neve egyet fog jelenteni a jó keresztény fogalmával. Minél inkább támadja az ellenséges hatalom az Egyházat, a munkatársak tábora annál lelkesebb ragaszkodással fog mellette állást foglalni; minél nagyobb hatalomra jut a sötétség és istentelenség hatalma, annál fényesebben ragyog a hit világossága, amely a munkatársak lelkét betölti.”*

Forrás: a Szalézi Értesítő archívuma

Don Bosco pedagógiája a XXI. században

Szeretetadomány

„1972-ben Don Bosco látja, hogy derék gyermeke, Eusebio Calvi Paleastroból, gondokban van és szomorú”. Megkérdezi az okát és ezt a választ hallja: „Enyéim nem tudják fizetni tovább a tartásdíjat (mai szóhasználattal: tanulmányi és kollégiumi hozzájárulás), ezért kénytelen vagyok félbeszakítani tanulmányaimat”. Don Bosco: „Mennyi a jelenlegi tartásdíjad?” Eusebio: „Havi 12 líra”. Don Bosco: Írd meg apádnak, hogy 5-ben állapítjuk meg. És fizesse, mikor tudja. Gyere az irodámba, s kapsz egy cédulát a gondnok részére.” (Bosco, 20.)

Napjainkban is szinte naponta hallhatjuk a tanulmányok folytatásával, a mindennapi megélhetéssel, a gyógyítás finanszírozásával, egy-egy az egészséget, a személyiségfejlődést is megrontó élethelyzetből való kilábalás tehetetlenségével, stb. kapcsolatos kétségbeesett jajkiáltásokat, segélykéréseket, s nem ritkán láthatjuk már a kilátástalanságba történő belenyugvást. Don Bosco korában is nagy volt az anyagi és lelki nyomorúság. Nem tudott mindenkin segíteni, de akiknek felvállalta a tanítását azokért mindenféleképpen felelősséget vállalt, még anyagilag is. Életrajzíróiktól tudjuk, hogy sokszor gyűjtött adományokat, azért mert tudta, hogy jó ügyet képvisel. Az ő élete olyan mintaként szolgált a fiúk számára, hogy szinte észre sem vették és beépült a saját viselkedéstárukba is. Pier Luigi Cameroni jegyezte le, hogy egy alkalommal Garcia Zúniga kanonokot látták vendégül. „A pohárköszöntő alatt egyszer csak megjelent az ajtóban Gastani, az Oratórium egyik korábbi növendéke, aki eredeti ötleteiről volt híres. Most épp lantos mesternek volt öltözve.” Énekes produkciója után a kanonok magához hívta és egy pénzérmét adott neki. „Gastani szépen megköszönte, majd miután megcsókolta az adományozó kezét, egyenesen Don Boscóhoz sietett és egy lovagi meghajlással együtt átnyújtotta a jutalmat.”..

„- Ha ajándékot szeretnék adni Don Boscónak, én magam teszem meg, de ezt csak neked adtam. Tessék itt egy másik, tedd el.” De Gastini ezt is Don Boscónak adta, mert amit a kanonok nem tudhatott, hogy előző nap egy inas véletlenül kitörte az üzlet ablakát, mivel Don Boscót szerette volna üdvözölni. A felháborodott és az inast szüntelenül szidó üzlettulajdonosnak Don Bosco hiába próbálta bizonyítani, hogy csak véletlen volt. Végül - magát is kissé hibásnak tartva az esetben - felvállalta, hogy a kárt megfizeti, pedig akkor is pénz híján voltak. (Cameroni, 93.)

Szülőként, pedagógusként, szalézi munkatársként ma miként alakíthatjuk ki a segítő adakozás magatartásformát?

Már attól a pillanattól kezdve, ahogy a kisgyermek megérti mi az enyém és a másé. Egyszerű példával már a homokozóban, amikor az általa éppen nem használt homokozó játékot elkérő gyermeknek kölcsönadjuk azt, amire éppen nincs szüksége. Ezzel arra tanítjuk, hogy amiből fölösleg van, abból adjunk. Ugyanígy az óvodában, kisiskolás életkorban megtanítjuk arra, ha valamit el szeretne vinni az övéből, csak akkor teheti meg, ha mindenkinek megengedi, hogy játsszon vele, mert mindig vannak olyan gyerekek, akinek olyanra nem telik. Egy tárgy körül nem jöhet létre kirekesztés, mert így alapozódnak meg a tárgyiasult értékek. Testvérek esetében az igazságos megosztás, kölcsönadás a tulajdon megtartásával. Mindezek alapja a szeretet. Az adni tudás a szeretet gyakorlása. Szalézi munkatársként, nevelőként az is feladatunk, hogy az ifjúságot is felkészítsük az önkéntes szeretetszolgálatra. Ennek alapja, hogy ismerjük a lakóhely és annak az egyházközségnek a szociokultúrális közegét, amelyben segíteni szeretnénk. Ismerjük meg a sajátos-, hátrányos helyzetű csoportok létrejöttének okait, rendelkezzünk olyan kapcsolatteremtési stratégiákkal, amelyek segítségével meg tudjuk őket szólítani. A mi viselkedésünk, irányultságunk mintaként szolgál, de megköveteli azt is, hogy fiataljainkkal megismertessük a segítségre szoruló emberek sajátos élethelyzetbe kerülésének okait, és segítsük őket az egyéni véleményalkotás meghozatalában. Saját segítő szeretetmunkánk egyben követendő mintaként is szolgál. Nagy a felelősségünk, mert minden helyzetben azt a szeretetet, elfogadást segítő attitűdöt kell képviselnünk, amit a karitatív „munkahelyzetben” is alkalmazunk. Más közegben sem lehet a gúny, a lenézés érzetét kiváltva beszélni, sztorizgatni e csoportokról, esetekről, mert az a munkatárs nevelő hitelét veszti, és a körülötte lévő, vele együttműködő segítő gyerekek/ fiatalok az „ügybe” vetett hitét is megzavarja, kioltja.

Margit mama Don Bosco számára, Don Bosco a fiúk és a tágabb környezete számára is hiteles mintaként szolgáltak. Úgy tudtak adni, hogy azt az adományozottak soha sem érezték alamizsnának, hanem a feléjük megnyilvánuló szeretetnek. Így ír erről Teresio Bosco, Erich Fromm gondolatait kiegészítve:

„Az emberi boldogsághoz a legfontosabb szó biztosan nem a „bírni”. De nem is a „lenni”, (bár nagyon fontos a keresztényi: jobban embernek, jobban Istennek fiának lenni). Hanem az „adni”: Te érsz valamit, boldog vagy, megvalósítva érzed magad…nem akkor, amikor „bírsz” valamit, nem is akkor „vagy” valaki, hanem amikor adsz valamit: adod magadat, az idődet, ajándékodat, életedet.”

Rózsáné Czigány Enikő
szalézi munkatárs

Felhasznált irodalom: Teresio Bosco: Lelkigyakorlat Don Boscóval, Pier Luigi Cameroni ((2008): Don Bosco látó szíve. Don Bosco Kiadó, Budapest

P. Nagy Ferenc SDB Vasmiséje

Hatvanöt év a papi szolgálatban! Ritka alkalom, nagy kegyelem! Pünkösdvasárnap, május 31-én 18 órakor Újpest-Megyeren, a Krisztus Király plébániatemplomban hálaadó szentmisét mutatott be Nagy Ferenc atya, pappá szentelésének és első szentmiséjének 65. évfordulója alkalmából. A meghívott paptestvérek és közel háromszáz hívő boldogan ünnepeltek együtt az atyával. A volt tartományfőnök úr, Havasi József SDB atya prédikációjában hálatelt szívvel beszélt Ferenc atya életéről és követendő példának állította mindenki elé. Kiemelte mindig és minden körülmények között nyíltan felvállalt hitét, ami cselekedeteiben és szavaiban, de már megjelenésében is tükröződik. Majd felolvasta don Pascual Villanueva Chávez szalézi rendfőnök szívélyes üdvözletét is.

Ferenc atya 1920-ban született Akasztón. Hívő, nagycsaládban, (tizenegyen voltak testvérek) olykor nélkülözésben, de mégis szeretetben. Iskoláit Akasztón, Esztergomban, Újpesten és Kalocsán végezte. Érettségi után két helyre is felvették: a szalézi rend noviciátusába és a kalocsai szemináriumba. A kalocsai teológia mellett döntött. Pappá szentelése 1944. június 3-án, a Kalocsai Székesegyházban volt. 47 esztendeig szolgált a kalocsai egyházmegyében. 1948-ban letartóztatták és uszításért egy év tíz hónap börtönre ítélték, majd büntetését megduplázták. Több helyen is raboskodott. 1951-ben szabadult. Érett fejjel megérezte Don Bosco hívását és jelentkezett a szalézi rendbe Az üldöztetések, és a rendek feloszlatása idején, a noviciátust magánúton végezte. Örökfogadalmát is titokban, zárt körben tette le 1975-ben, egy szalézi atya lakásán. 1992-ben került Újpestre, ahol már tizenhét éve végzi fiatalos lendülettel és derűvel papi küldetését, példát mutat a tisztaságról, szegénységről és engedelmességről, amit egykor szerzetesi fogadalmával felvállalt. Mai napig is kemény akarattal, fáradhatatlanul munkálkodik a lelkek megmentésén. Nem csak a plébánia hívei fontosak számára: jártában-keltében mindenkit megszólít, és a legkülönbözőbb módon próbálja hirdetni és továbbadni Krisztus Urunk tanításait. Régi jelmondata még most is hajtja: **„Adj Uram lelkeket, minden mást elvehetsz!”**

- 65 év soha meg nem ingó papi szolgálatban! Hogyan is lehet ez? – kérdeztem az atyától még a Vasmisére készülve. Válasza egyszerűnek tűnt: - Bizalom és teljes ráhagyatkozás Istenre, és sok-sok imádság azért, hogy mindezek meg is maradjanak. Azon felül fontos a katolikus tanítások és Isten parancsainak betartása, és az is, hogy minden esetben lelkiismeretünk szavát kövessük. De szükséges az alapos és folyamatos teológiai képzés is, és ez utóbbiak javarészt rajtunk múlnak! Van-e bátorságunk és eléggé engedelmesek vagyunk-e, hogy Isten hívó szavára igennel válaszoljunk, és azt követően van-e kitartásunk és elegendő önfegyelmünk végrehajtani az Ő akaratát? De fontos a jó példa és annak követése is! Én is hálát adok a Jóistennek azért a csodálatos „útravalóért”, amit családomtól és a régi, szentéletű szalézi atyáktól kaptam, akik jó példájukkal jártak előttem. – mondta elérzékenyülve az atya, aki első szentmiséje óta számon tart minden egyes csodát, a leges-legfontosabbat, ami naponta az oltárnál az ő papi közbenjárására történik: az ő kezei között változik át Krisztus Testévé a falatnyi ostya… Vasmiséjén ez a csoda már a huszonhatezer-ötszáztizennegyedik alkalommal történt meg, Isten dicsőségére!

A szentmise végén az ünneplés tovább folytatódott a Kis Szent Teréz Házban, már fehér asztalnál. A hívek sokfelől érkeztek, hiszen sokan szeretik az atyát. De nagyon szereti a Jóisten is! Az ünnepre készülve sok rendkívüli és emberileg megmagyarázhatatlan esemény történt és sokszor láthatatlan kezek dolgoztak azon, hogy ez az alkalom mindenki számára felejthetetlen maradjon. Kérjük Ferenc atya életére és hivatására továbbra is a kegyelmeket! *Tóthné Hencz Györgyi*

Újpest-Megyer
Don Bosco - **Ananász Oratórium**

Idén egy új színfolttal gazdagodott egyházközségünk élete: Vendrey Gábor atya vezetésével februártól oratórium működik templomunk alagsorában. A fiatalokkal két vietnámi kispap, Jakab és Domonkos foglalkozik. Ez egyben lehetőséget ad a játékos nevelésre is, igazi szalézi légkörben. Minden foglalkozás imával kezdődik, utána pörög a csocsó, pattog a pingponglabda, vagy jókedvű társasjáték folyik… Mindez az alagsorban, de kint a téren is lehet focizni, labdázni. Nagy szeretettel várunk minden fiatalt vasárnaponként a 9 órai szentmise után, 10-től fél 12-ig, szombaton délután 3-5-ig. *Tóthné Hencz Györgyi*

Ifjúsági zarándoklat Torinóba

Lelkes szalézi fiataloktól volt hangos az óbudai rendház udvara július 6-án, hétfőn délután: az ifjúsági zarándoklatra érkeztek a résztvevők az ország számos szalézi házából. Jöttek Balassagyarmatról, Óbudáról, Mogyoródról, Nyergesújfaluról, Szombathelyről, Egerből... Zarándoklatunkat Ábrahám Béla atya, Depaula Flavio, Vitális Gábor atya (Műzli) és Fülöp Tibor (Gorbacsov) vezette.

A templomban Havasi József atya egy imával indított el minket közel tizenöt órás utunkra. Eleinte még mindenkin a kezdeti izgatottság uralkodott, és a rég nem látott barátok is szóba elegyedtek egymással. Flavio is igen aktívan járta a buszt nassolni való után kutatva. ☺ Aztán idővel a buszon lévő alapzaj az eneriával párhuzamosan alábbhagyott, a magyar határt átlépve pedig szinte már mindenki aludt. Akiknek pedig nem ment a buszon való alvás, azok a közelben tomboló vihart és a rengeteg villámot csodálhatták.

A buszozás nehézségeiről hirtelen el is feledkeztünk, amikor megláttuk Colle Don Boscót, ami kb. 20 km-re található Torinótól. A szállás elfoglalása után megelevenedett előttünk Don Bosco élete. Az álmok mezején Béla atya bevezetett minket Bosco Jancsi gyermekkorába, majd megtekintettük gyermekkori házát és a közvetlen mellette fekvő múzeumot. Este szentmisén vettünk részt, teljesen átszellemült hangulatban, méltóképpen tisztelegve Don Bosco nagysága előtt. A szentmisét a vacsora, majd az esti szabadidő követte.

A második nap Torinóról és Valdoccóról szólt. Megcsodáltuk a híres Pinardi-kápolnát, a Szalézi Szent Ferenc-templomot, illetve végigjárhattuk Don Bosco szobáit is, melyekben valaha ő maga élt és dolgozott. A szentmise a már előbb említett Pinardi-kápolnában volt, melynek hangulatát és szellemét tovább fokozta, hogy Műzli - vagyis Gábor atya - misézett, akit nemrég szenteltek pappá. Az ebéd alatt többünknek nehézséget okozott megbékélni az olasz ízekkel, bár mivel Olaszországban voltunk, felkészülhettünk a tésztára. Ebéd után bejártuk Valdoccót, majd belestünk AZ Oratóriumba, még ha csak egy fél órára is, majd elindultunk felfedezni az éjszakai Torino szépségeit.

A harmadik napon a Don Bosco és Savio Domonkos élete szempontjából fontos településeket jártuk be a környéken, így megfordultunk Castelnuovóban, Murialdóban, Chieriben, Rivában. Ezzel lényegében véget ért utazásunk Don Bosco szülőföldjén.

A negyedik napon Milánó volt a cél, napunk nagy részét itt töltöttük. Megtekintettük a híres dómot, illetve a La Scala-t. A szabadidő alatt lehetőségünk nyílt jobban megismerkedni a várossal, annak atmoszférájával. Az összképet csupán a kissé rámenős utcai árusok rontották, akik bármit megtettek 1-1 euróért.

Milánót elhagyva hatalmas dugóba keveredtünk, így a Garda-tavat kihagyva azonnal Veronába siettünk, ahol a szalézi iskola tornatermében volt a szállásunk. Természetesen az eredeti tervben nem ez a szállás szerepelt, de egy félreértés miatt Flavio kénytelen volt gyorsan új szállást találni. Ezúton is köszönjük fáradozását!

Akinek még volt energiája és kedve, megnézhette Veronát éjszakai fényben. Egyszerűen varázslatos és magával ragadó látványt nyújtott! Visszaérkezve mindenki gyorsan álomra hajtotta a fejét.

Az utolsó nap délelőttjén az egész csoport körbejárta Verona nevezetességeit, így például Júlia erkélyét is alkalmunk volt látni, bár a drága belépő miatt senki sem vállalkozott rá, hogy fel is menjen. A városnézés után aztán buszra szálltunk, és célba vettük Caorle-t, és a tengerpartot. Egy egész délutánunk volt, hogy a napsütötte parton kipihenjük a hét fáradalmait, és végre csobbanhattunk is egyet az olasz tengerben. Kilenc órakor aztán nekivágtunk a hazafelé vezető útnak. A szombathelyieket másnap reggel helyben tettük ki, majd 11 óra tájban megérkeztünk Óbudára, a szalézi rendház elé.

Óriási élmény, rengeteg emlék, személyes tapasztalat, lelki gazdagodás - ezt jelentette számunkra ez a hét nap. A zarándoklat segített, hogy közelebb érezzük magunkat Don Boscóhoz, sikerült még jobban szívünkbe zárni, megérteni életét és művét. Ezért külön köszönet illeti Havasi József atyát, aki nélkül ez az utazás nem jöhetett volna létre. És köszönjük Ábrahám Béla atyának, Műzlinek, Flaviónak, Gorbacsovnak és mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult ahhoz, hogy mindezt átélhessük és a szívünkbe zárjuk! Ez a zarándokút után talán sikerül jobb animátorokká, de mindenképpen jobb emberekké válnunk.

Gyarmati Dávid

Hírek a szalézi világból

Don Boscóval lenni

Tudósítás Don Bosco ereklyéje zarándokútjának egyik első állomásáról

2015-ben lesz Don Bosco születésének kétszázadik évfordulója, ez ünnep alkalmából Don Bosco ereklyéje járja körbe a világot s így május első napjaiban a Szalézi Ifjúsági Mozgalom ***egy különleges fórumra*** hozott össze több, mint 1200 fiatalt itt Rómában. Pontosan ott, ahová Don Bosco áldást adó keze most újra visszatért, hiszen fél évszázaddal ezelőtt szentelték fel a Don Bosco Bazilikát (Cinecittá) XXIII. János pápa és Don Bosco urnájának jelenlétében.

Örömmel és büszkeséggel telt arcokat láttam magam körül, fiatalok, akik fáradságot nem kímélve nekiindultak ennek a zarándoklatnak, mert talán ha nem is rögtön, de a Bazilikában egymásra találva, biztos tudatosult bennük, hogy hisz mindannyian Jézus hívására vannak itt, hogy szívvel- lélekkel két nagy szent nyomdokait követhessék, mint Don Bosco és Szent Pál apostol. Ezen kívül szent Pál évében Rómában lenni, éppen az ő hősies hitbeli tanúságtételének és az ő teljes Jézusnak való önátadásának végigjárását jelenti. Ami azzal is kezdődött, hogy ezek a fiatalok elindultak Rómába, nem számolva az út fáradalmaival, a sokszori kényelmetlenséggel, meleggel,… és pontosan ez a hozzáállás, ezek a helyzetek adnak lehetőséget megmutatni: „Kész vagyok! Megengedem, hogy közbelépj az életembe… Neked ajánlom magam, a te szükségleteidre."

Többek között a Don Bosco Bazilika, a Szent Péter Bazilika, a Santa Maria Maggiore Bazilika, a Szent Pál Bazilika, a Tre Fontane, ahol mártíromságot szenvedett Szent Pál, egy-egy találkozás helyéül szolgáltak: találkozni a szenteken, apostolokon keresztül Jézussal. Koncertek, megtérésekről szóló tanúságtételek színesítették az estéket, hogy igazából, ki-ki magához illő indíttatást és lelkesedést meríthessen saját tanúságtételéhez.

Egy esti ima bevezető sorai mindennél jobban árulkodnak mindarról, amit ők ezekben a napokban megélhettek, arról hogy talán ez a zarándoklat tényleg a szívük útja lehetett, hogy kicsit másként térnek haza, mint ahogy jöttek.

„Nagy öröm itt lenni veled Don Bosco, hálát adni együtt Istennek mindazért a sok ajándékért, amelyben részesített bennünket. Az este leszálltával szívünkben összegyűlnek a kedves emberek, akikkel a nap folyamán találkoztunk, és szívesen futjuk át gondolatban a nap eseményeit. Majd pihenni térve álomra hajtjuk fejünket, talán álmok hasonló sorát kezdve meg, mint amelyekben neked is részed volt, Don Bosco. Mert igen, jól tudjuk, hogyan is vezették az életedet az álmok, s hogy egy gyermekkori álom, miként világította az utad hosszú életed minden lépéséhez. És most itt köréd gyűlve, Don Bosco, mi vagyunk, akik folytathatjuk a te életed, küldetésed. Ezen az éjjel veled álmodunk, Don Bosco, és holnap új napra ébredve segítünk neked megvalósítani ezeket az álmokat."

Egyházy Kata novícia FMA

Hírek a magyar tartományból

Egri találkozás Don Boscóval

A Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégium 2009 nyarát egy igazán jól szervezett nyári oratóriummal köszöntötte Találkozás Don Boscóval címmel, így visszatérve a magyar szentek témaköréről az oratórium atyjához. A két hét alatt tíz saját névvel rendelkező csoport találkozott nap mint nap (Don Bosco, Domenico, Zenebona, Akrobaták, Michele, Zsonglőrök, Örökmozgók…) Salamon Katalin szalézi munkatárs és egyben az idei tábor főanimátora Lovas Anna nővérrel együtt a tábort megelőzően felkészítették a régi és az újonnan csatlakozó animátorokat egy képzéssorozat keretében. A résztvevők között üdvözölhettünk már évek óta pályán lévő pedagógusokat, gimnazistákat, főiskolásokat, egri fiatalokat és környékbelieket, illetve más megyéből érkezőket. Az animátorok a nagy létszám ellenére egy összetartó, együttműködő közösséget alakítottak ki, színes egyéniségükkel és sokoldalú látókörükkel közel 160 gyermek igényét elégítették ki a nyári oratórium során. A nagy tábori létszám ellenére még a budapesti kirándulás is gördülékenyen zajlott. Az óbudai szalézi élet központi helyszíne maradandó történésként él mind a táboroztatókban és mind a táborozókban, a Csodák Palotájában eltöltött néhány órával kiegészülve. Nemcsak minket vendégeltek meg, hozzánk is jöttek jó néhányan. Hagyomány szerint meglátogatott néhány órára bennünket Katona István nyugalmazott püspök úr, hagyományteremtés céljában bízva pedig a kazincbarcikai szalézi közös-

SZALÉZI NYÁR!!!

Az egri animátorok közel 160 gyermeknek szereztek vidám napokat a nyári oratórium során.

ségből Lyttont, Balázst és Géza testvért köszönthettük köreinkben. A vendégek sorát bővítve Fülöp atya jóvoltából belga cserkészek is szórakoztatták az ideiglenes táborlakókat akadályversennyel, ajándékokkal, énekekkel, illetve záróműsoron való előadásukkal.

A tábor végéhez közeledve a fiatalok már barátként üdvözölhették a visszavisszatérő városi televízió és a Szent István Rádió munkatársait, akik örömmel örökítették meg a tábor szép pillanatait. Az animátorok is gondoskodtak arról, hogy a jövőben ne merüljön feledésbe az idei közös munkák sorozata, a fényképezőgépek kattogásai mindennaposak voltak mind a nagycsoportos, mind a kiscsoportos foglalkozásokon, illetve a szabad és a szervezett játékok alkalmával. A Hulitka Róbert atya által celebrált zárómise mozzanataira is örömmel emlékezünk vissza, hiszen áldozáskor számok szerint is megmutatkozott, hogy milyen sokan voltak már elsőáldozók (oratóriumban résztvevők közel 50%-a).

A délutáni kézműves foglalkozások is meg lettek örökítve, a megszületett munkákat a záróműsor után megtekinthették az érdeklődők egy kiállítás keretében, melynek végét a fiatalok izgatottan várták, hiszen művüket ezután hazavihették a nyári oratórium alatt szerzett szép élmények kel együtt. A szülőkkel közösen tartott búcsúnyársalást megelőzően a záróünnepségen közel húsz műsorszám szerepelt. A nővérek, a kollégium dolgozói és az animátorok kitartó munkája meghozta a gyümölcsét, mindenki jól érezte magát. Thurzó Péter újmisés áldása kíséri utunkat.

Pálfalvi Ivett diákelnök

Albertfalva

Vidámság napja „csak” Don Bosco jelenlétével

2009. május 23-án, szombaton rendeztük immár tizenötödik alkalommal az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskolában a Vidámság napját, így sajnos mi, albertfalviak nem jutottunk el Péliföldszentkeresztre a Segítő Szűz Mária Búcsúra, illetve a szaléziak nem tudtak részt venni a Vidámság-napi eseményeken. Szerencsére Don Bosco ezt a problémát áthidalva mindenhol éreztette gondviselő szeretetét.

Ennyi év után sajnos hajlamosak lennénk rutinból megszervezni ezt a programot. Hála Don Boscónak lelkes fiatal segítőink, animátoraink nem fogynak ki a jobbnál jobb ötletekből, ugyanakkor ragaszkodnak a bevált, megszeretett szokásokhoz is.

Idén is volt kerékpár ügyességi verseny a sportpályán, amelyben minden korosztály képviseltette magát (lábbal hajtós kismotortól a legkomolyabb technikai tudást feltételező bicikliig). Pontban déli 12-kor az egész népes társaság egymás kezét fogva, a sportpályát körülállva imádkozta el az Úrangyalát Verbényi István atyának, iskolánk alapítójának vezetésével.

Új színfoltként került az események sorába, hogy nem kellett haza sietni ebédelni, mert a szülők főző-, sütő alkalmatosságokon készítették a finom ebédet (gulyás, lecsó, kolbász).

Mindenki a délutáni Nagybazár játékra összpontosított, gyűjtötték a zsetonokat a különböző állomások feladatainak megfelelve.

Nekünk, szervezőknek mindig a legnagyobb izgalom, hogy lesz-e elegendő „árú” a Bazárban.

Szinte hihetetlen, de nyitásra roskadoznak az asztalok a sok kincstől, melyek között mindig mindenki megtalálja szíve leghőbb vágyát. Itt is Don Bosco munkálkodik, mivel szinte a semmiből hatalmas árukészlet kerekedett most is.

A programot egy pihentető, gitáros szentmise zárta. A Szent Mihály templom hűs falai között jólesően nyugszunk meg az egésznapos zsongás után. Don Bosco mint mindig és mindenütt, ott is érezhetően jelen van.

Aggházy Eszter

A kazicbarcikai szalézi munkatársak és a Don Bosco Kör tagjai kirándultak Krakkóba.

Kazincbarcika
Krakkóban voltunk

A szalézi munkatársak és a Don Bosco kör tagjai kirándulást szerveztek Krakkóba. Június 20-án, szombaton reggel indult 15 fős kis csapatunk Kazincbarcikáról. A szaléziak kisbuszát Géza testvér vezette, a másik kocsit Molnár Gál Béla, iskolánk hittantanára. Ezúton is köszönjük, hogy a 300 km-es utat végig vezették és idegenvezetőink voltak. Az időjárás nem volt hozzánk kegyes, egész nap esett az eső, de a kedvünket nem tudta elvenni. Először a 2002-ben fölszentelt Isteni Irgalmasság Bazilikát tekintettük meg, amely lenyűgözött hatalmas méreteivel, szépségével. A bazilika magyar kápolnájában imádkoztunk, ahol a falakról magyar szentjeink freskói néztek ránk. Innen a város híres zarándokhelyére, a régi kolostorba mentünk, ahol Mária Fausztina nővér élt és meghalt. A kolostor megtekintése után a Wávelbe látogattunk, ahol a csodálatosan szép templomban leróttuk kegyeletünket Heding, a 25 évesen elhunyt magyar királylány sírjánál és Fausztina nővér ereklyéjénél. Városnéző sétánkon bementünk a Fő téren levő gyönyörű gótikus Mária templomba. Utunk a Szalézi Tartományfőnökség templomába vezetett, ahol II. János Pál a hivatását kapta. Örömmel vettünk észre egy fényképet a kápolna falán, amely a Szentatya utolsó hazai látogatása alkalmával készült. A képen II. János Pál Róbert atyával együtt látható.
Lelkiekben feltöltődve, élményekben gazdagon tértünk haza. Köszönet a szaléziaknak, Simon atyának, Géza testvérnek és Lyttonnak. Isten áldása kísérje tovább életútjukat!

Szuromi Béláné

Kazincbarcikai kirándulások

Május hónapban szebbnél szebb helyekre kirándultak a Don Boscó-s diákok: május 5-én a hittan versenyen jól szerepelt tanulók kirándultak, május 6-án Budapesten töltöttünk egy kellemes napot , május 19-től 22-ig Parádfürdőn az Életmód táborban vettünk részt, május 23-án pedig Péliföldszentkeresztre kirándultak az iskola tanulói. Júniusban folytatódtak az élmények: június 3-án kirándulásunkat Miskolc-Lillafüredre terveztük, június 11-én zempléni túrára indultunk. Felejthetetlen napok voltak! Köszönjük Igazgató Úrnak és tanárainknak a sok felejthetetlen élményt!

Gulyás Tamás, Póka Tímea, Fekete Lajos, Gál Zoltán, Pozsgai Gergő, Jónás Tibor

A kirándulásokat az Oktatásért Közalapítvány által kiírt pályázatokból tudtuk megvalósítani.

Siófok-Sóstó
Az óbudai Szent Péter és Pál iskola képes tábori beszámolója ▼

Óbuda - Péter-Pál iskola

A péterpálosok az idén is Siófok-Sóstón táboroztak július 2-10-ig. Mivel ez a tábor a kerületi művészeti iskola szaktáborával egy időben és egy helyen van, diákjaink közül mintegy 90 fővel voltunk jelen. 5-ig velünk volt Béla atya és Fülöp Tibor is, majd 6-án megérkezett Kihrer Vilmos atya, és ettől kezdve a táborozásunk végéig ő volt a tábori lelkész. Az animátorok közül Csány Marci végig velünk volt.
A tanárok által vezetett sok játék, fürdés, biciklizés mellett a napi program része volt a szentmise és a közös esti ima is.

Kenessey László

Óbuda - Nyári Napközi Oratórium

Óbudán ebben az évben a Kincses sziget című regényt választottuk témául, vagyis a táborok három hete során a gyerekek különböző kalandok révén jutnak egyre közelebb a hőn áhított „kincshez”. De mi is ez a „kincs”? Természetesen a kalózok által elrejtett – (csokoládé) aranyat tartalmazó – kincsesláda mellett, lelkünk, egyéniségünk „kincseire” is kell gondolni. Előbbi felkutatásához (kalóz)hajónk kapitánya, Smolett, míg utóbbiak felfedezésében hajónk lelkésze, Pál nyújt segítséget. Minden reggel kis színdarabban elevenedik meg a könyv egy-egy fejezete, melyhez Szent Pál apostol missziós útjai során írt leveleiből merítjük a kiemelendő központi gondolatot. Így válik érthetővé idei – kettős – mottónk: ***Kincses sziget – Elveszett levelek nyomában***.

A tábor szokás szerint 3 héten át zajlik. Az évzárók miatt az első hét rendhagyó módon keddtől szombatig tartott (az utolsó nap családi napot rendeztünk). A harmadik hétre pedig majd augusztusban kerül sor, melynek során reméljük, végre megtaláljuk a földi kincseket tartalmazó ládát is! A gyerekek számát illetően minden korábbi rekord megdőlt, hiszen 180-200 gyereket jelentkezett mindhárom hétre, akiknek a főszervezők (Csány Marci és Fülöp Tibor SDB) által koordinált kb. 25 lelkes segítő (animátorok, kisanimátorok, a templomközösség fiataljai, valamint néhány szülő és szalézi is) szervezte a programokat.

A programok egy része a szalézi rendház területén zajlott, ott akadályversenyekre, sportolásra, kézműveskedésre, majd az esős idő miatt filmnézésre és karaoke-ra is sor került. Ezek mellett természetesen a gyerekek csoportperceken vettek részt, melyeken a korosztályok szerint (6-8, 9-10, illetve 11-12 évesek) kialakított kb. 18-20 fős csoportok jobban megismerhették egymást, valamint a nap témáját is jobban feldolgozhatták. A két hét alatt sor került strandolásra, meglátogattuk a Csodák Palotáját, voltunk Szentendrén, és többször a Hajógyári szigeten is (ahol hatalmas csúszdák és nagy füves tér várja az odalátogatókat).

A nagyobbak (13-15 évesek) oratóriumba csábítása egész évben terveink között szerepelt, így számukra a tavalyi sikereken felbuzdulva ismét kalandcsoportot hoztunk létre (ezúttal a fiatalok sokkal szívesebben választották már ezt e táborozási lehetőséget, hiszen a múlt évnek hatalmas híre kerekedett). Ennek során változatos, ezen korosztály számára élvezetes programokkal (Budavári Labirintus, csőhálózat a Duna alatt, Jövő Háza, kirándulás a Rám-szakadékba, stb.), és komolyabb beszélgetésekkel próbáltunk a fiatalok számára szórakoztató, mégis tartalmas időtöltést biztosítani.

Óbuda - Kincskeresés Szent Pál nyomán.

Idei céljaink között szerepelt még a szülők megszólítása is (szülői estet tartottunk az oratóriumról, animátorságról a tavalyinál jóval népesebb hallgatóságnak, focikupát, sport és sörestet is rendeztünk), valamint kiemelt célunk volt a nehezebb társadalmi környezetből érkező fiatalok bevonása, integrálása. Ennek a hosszú folyamatnak idén (végre tudatosan is) megtettük az első lépéseit.

Bízom abban, hogy a nyáron szerzett tapasztalatokat és lelkesedést év közben is kamatoztatni tudjuk majd, illetve hogy céljainkat szem előtt tartva példát tudunk mutatni az ifjúságnak. Hiszem, hogy jó irányba haladunk, és sok gyermek és fiatal számára tesszük vonzóvá Don Bosco és Krisztus útját!

Jani Áron

ORI-tábor Pécsett is

Annak idején, amikor 1996-ban meghírdettük szeptembertől a naponkénti napközit, avval indítottunk, hogy egy héten át játszóházat, kisebb kirándulásokat szerveztünk a jelentkezőknek. Azt hiszem, ez volt az első oratóriumunk, bár akkor még mit sem tudtunk annak a létezéséről, mikéntjéről.

Mióta ismertekké váltunk a városban, nyaranta rendszeresen érdeklődnek, van-e nyáron is napközi, de eddig nem volt. Az idén úgy gondoltuk, ha ennyire keresik, meg kellene próbálni. Közhírré tettük, de két hét alatt mindössze 10, 12 gyerek jelentkezett, majd az utolsó napon egyre szólt a telefon, s végül 30-an lettünk. Kicsit megszeppentünk, de belevágtunk, jún.29-júl.03-ig zajlott. A a jelentkezők életkora 7-17 évig terjedt, s a családi háttér is teljesen vegyes volt. Mégis, mondhatom, jól sikerült. Segítőink a Napközi négy nevelője és két animátor-jelölt voltak. Célunkat a tábor címe rejtette:"Ismerkedés Don Boscóval".Első nap levetítettük az életrajzi film rövid változatát,majd a hét folyamán többször történt utalás különösen a gyermek Bosco János erényeire. Volt kézműves nap. Különösen a nemezelésnek volt nagy sikere, de a legkisebbek boldogan vitték haza a saját készítésű szélforgót is. Kirándultunk a Mecsekre, ellátogattunk az állatmenhelyre, lehetett pingpongozni, ugráló kötelezni, tollasozni, vagy csak egyszerűen lab-

A pécsi munkatársi csoport idén első alkalommal szervezett nyári napközi oratóriumot..

dázni, fogócskázni, bújócskázni. És ha a szabadban elfáradtunk, lehetett társasozni,vagy "kirakózni", gyöngyöt fűzni, mesét hallgatni.
Utolsó nap Péter atya látogatott meg bennünket. Gitárjával maga köré vonzotta az egész csapatot, majd hálaadó szentmisével zárult a nap, s egyben a tábor is. Mindez az egyetlen tantermünkben és a környező parkban, ill.a szomszédos múzeum tetőteraszán zajlott. Búcsúzáskor többen megkérdezték:ugye lesz jövőre is,egy 9 éves kislány határozottan jelentette ki:"Én ezentúl Don Bosco napközis akarok lenni!" *Mezey Klára*

Esik...

Szalézi Nyári Oratórium Nyergesújfalu

Idén június 22-26. között szerveztünk meg a nyári napközis oratóriumot a 7-15 éves korosztály számára a szalézi atyák vezetésével, hogy értelmes és tartalmas szórakoztató programot nyújthassunk a kissebeknek. A helyi és környékbeli gyerekek szép számban fogadták el a meghívásunkat: végül 115 fő volt a tábor összlétszáma… Ez jóval meghaladta az eddigieket, ezért nagy kihívást jelentett számunkra, de nagyon örültünk, hogy egyre több az érdeklődő.
Napközis oratóriumunk témája ***„Giovanni egy vidám fiúcska élete”*** volt - Ábrahám Béla atya előadásain keresztül Don Bosco gyermekkorát ismerhették meg a gyerekek. Minden reggel láthattunk egy jelenetet, amit az animátorok egy csoportja játszott el, erre a témára építettük fel a csoportbeszélgetéseket.
A napot közös nyitással, imával, jelenttel, énekléssel kezdtünk, majd csoportbeszélgetés és játékok következtek. Az idén a gyerekek négy műhely közül is választhattak - sport, színjátszó, kézműves és zene - ahol csupa érdekes és szórakoztató dolog várta őket. Természetesen volt idő a hagyományos játékokra is, mint a kidobós, foci vagy floorball, kosárlabda, pingpong, billiárd és még sok minden más. Emellett minden nap valami "különleges" program is várta őket...
Sajnos az idő nem kedvezett nekünk: egész héten hadakoztunk az esővel, emiatt sok szabadtéri programra nem kerülhetett sor. Kedden például sorverseny helyett a művelődési házban mozidélutánt tartottunk. A "szentkereszti napon" az utat a rossz idő miatt gyalogtúra helyett busszal tettük meg. A szomszédos lovardában sokféle szekeret és kocsit csodáltunk meg, lovagolhattunk és a lovaskocsival is mehettünk egy kört. Ezen a napon került sor a közös szentmisére is. Így, a napközink felén megköszöntük az addigi élményeket, és Isten áldását kértük az előttünk álló napokra, de főleg a következő "strandnapra". Szerencsére egy-két elhagyott ruhadarabon kívül más probléma nem adódott. Pénteken mindenki nagy-nagy örömére még a nap is kisütött. A tábor zárásán mindenki bemutatta, hogy mit csinált a héten, elénekeltük a tábor himnuszát, majd elbúcsúztunk és kiürült a terem...
Már akkor hiányzott a megszokott hangos gyerekzsivaj! Nagyon örültünk, hogy a rossz idő sem rontotta el a hangulatot, és mindenki jól érezte magát. Reméljük, hogy maradandó élményeket és sok kedves emléket adtunk a gyerekeknek, és jövőre ismét velünk töltik a nyári szünet egy hetét. *Moczkó Zsanett*

Nyergesújfalu - Utolsó nap ízelítőt adhattak arról, milyen lett volna, ha nem esik...

Nyári oratóriumi tábor Szombathely

Június 15-én nyitotta kapuit Szombathelyen a nyári napközis oratóriumi tábor Andrásfalvy János atya, Márkus Zoli atya, és Horváth István vezetésével, és négy héten keresztül fogadta a gyerekeket, 6-tól 14 éves korig. Életkoruknak megfelelően öt csoportban De Rossi és Pradeep indiai szalézi testvérek, valamint 10-15 animátor és segítő irányította őket. A történethez hozzá tartozik, hogy a nyári tábor ideje alatt kezdődött a rendház nagy belső átépítése, valamint a Brenner János Iskolaközpont előkészületi ásatásokat végeztetett a focipálya területén.
Mindenkinek a maximumot kellett kihoznia magából a gyerekek érdekében, hisz a jövőben is csak így számíthatunk rájuk. Számtalan érdekes program állt rendelkezésükre, amiből kedvükre választhattak. A hagyományos tevékenységeken kívül (csocsó-, foci-, kosárbajnokság, gólyaláb, stb.) kívül lehetett kézműveskedni, kerámiázni, gitározni, gombaelőadást hallgatni, angol nyelvtudást csiszolni. Kirándultunk a Kámoni Arborétumba, Petőfitelepre, ahol a tűzoltók tartottak bemutatót, s a Szent Márton Látogató Központba. A “Tarisznyások” együttes gyerekközpontú műsorán a művészekkel együtt dobolt, tapsolt, gitározott, sípolt a gyeresereg. Kóka Rozi néni mesemondása alatt kiderült, hogy átlagon felüli számú Mátyás-mesét ismernek a tábor résztvevői. Mago Pipó bűvészkedése nagy lelkesedést váltott ki a lurkókban. Sokan kíváncsiak voltak a trükkökre, ezért a délutáni műhely keretében betekintést kaphattak a bűvészkedés titkaiba.
Kati néni kézműves foglalkozásai - pólófestés, gyöngyfűzés, bőrkarkötőzés, kukafestés - élményszámba mentek, esős idő esetén különösen lehetett ezekre számítani. A lelki felkészítésről főként Zoli atya gyermekmiséi, valamint Zoli atya, János atya, István bácsi, hol pedig a szociális testvérek katekizmusai gondoskodtak. Hétfőn az animátorok Don Bosco-színdarabbal lepték meg a gyerekeket. István bácsi templom- és kriptatúrái, valamint Don Bosco vetélkedője az esős napokon külön lelki élményt jelentett.
A csütörtöki gálaműsorokra hétfőtől kezdve lázasan készültek a csoportok, hogy szeretteiknek megmutassák tudományukat. Csilla néni segédletével vers, tánc, színdarab, hangszeres előadások váltogatták egymást nagy sikerrel. Pradeep illúzió-showja a harmadik és negyedik héten sokakat megnevettetett, majd Pali testvér vietnami “áriái” mosolyogtatták meg a közönséget. A néha elnyúló műso-

Szombathely - tanuljuk a szöveget.

rok szűnni nem akaró tapsvihara után a "lacikonyha" termékeiből vendégelték meg a nézők sokaságát, a gyerekek alkotásaiból vásárolhattak.
Kovács Sanyi és Pup Ádám néptánc oktatásaiból is sokat épülhettek a kíváncsiskodók. Ezzel a jövő nemzedékét is keresik a Szalézi Néptánc Együttes számára.
Amint kitűnik, az animátor- és segítő fiatalok kitettek magukért, de sokat segítettek a szalézi munkatársak és Don Bosco-tisztelők is. A tízórai és uzsonna előkészítése és elpakolás négy héten át minden hétköznapon tekintélyes szolgálat a gyermekek javára, de volt, aki cseresznyével, péksüteménnyel, sütivel járult hozzá a gyerekek étkeztetéséhez.
Péntekenként kora este családi grillparty várta az ismerkedni vágyókat. Mindenki hozott valami finom étket, "tűzre valót". Hutterék kenyérlepénye ámulatba ejtette a falatozókat, de volt fokhagymamártás, káposztasaláta és más ínyencségek is. Pillanatok alatt eltűntek az éhes bendőkben.
A tábor jó hangulatban telt, köszönet érte mindenkinek, aki bármilyen formában segített és kívánjuk nekik az Úr áldását!

A teljesség kedvéért meg kell említeni, hogy július 11-én Zoli atya vezényelte le az V. Szalézi Grundfoci Kupát , amin idén ismét az újperinti csapat nyert. Köszönet és hála Krizmanics Ferenc tűzoltóparancsnoknak, aki rendelkezésünkre bocsátotta a Petőfi-telepi gyakorlópályát!

Brunászki Sándor

FaMíliA - Nőlj bele!

A mogyoródi Don Bosco Nővérek idén is megrendezték a szokásos négyhetes nyári oratóriumot (június 22-július 17.). Miután a tavalyi évben Don Bosco élete szolgáltatta a tábor témáját, az idén a rendfőnök által a kiadott sztrennához igazodva a szalézi család volt a téma. A tábor jelmondata: ***„Família- Nőlj bele!"*** Az első három hétben Szalézi Családunk szentjeit ismertük meg: Boldog Laura Vicuna, Savio Szent Domonkos és Mazzarello Szent Mária életébe nyertek bepillantást az oratoristák. A negyedik héten a szalézi család magyarországi ágaival ismerkedtünk: SC, SDB, FMA és az animátor feladata a napi téma.
A közel 140 beiratkozott általános iskolás korú gyermek színes programjáról 25 animátor gondoskodott, munkájukat a helyi szalézi munkatársak segítették.
A napi kiscsoportos beszélgetésen, imán, játékon, és kézműves tevékenységen túl, ellátogattunk Tihanyba, és imádságos virrasztás után pizsama partit rendeztünk az oratóriumban. Sor került a hagyományos focibajnokságra is. A huszároknál pedig - saját kardját kifaragva - mindenki igazi vitézzé válhatott miután megismerte János vitéz örökzöld történetét. Az idén többször is meg kellett küzdenünk az időjárás viszontagságaival, így történhetett, hogy a mogyoródi dombokra tervezett kirándulás helyett a plébánia udvarán sütöttük meg a szalonnánkat, este viszont már az oratórium udvarán tekerőlant muzsikára roptuk a táncot.
A magból lett fa gondolata a játék pillanataiban is jelen volt, hiszen volt FA-vicc mesélő verseny, sőt megtaláltuk a legvidámabb poFA ´-t is!
Mikor e sorok íródnak, még a záróest előtt vagyunk, mely színes programmal remélhetőleg ez évben is a falu Fő terén lesz. Most még titok, de ezen az estén is lesz FA, mivel a Szalézi Család jubileumi évére emlékezve egy fát ültetünk, sőt a 150. születésnapi tortát is együtt fogjuk azon az estén felvágni… *FMA nővérek*

Gyermeksorsok

Év elején a 10. osztályban felfigyeltem egy fiúra, aki nagyon szerette az irodalmat. Megtudtam tőle, hogy verseket is ír. Néhányat megmutatott, és biztattam, hogy csak folytassa. Így kerültem jó barátságba Lajossal. Magáról nem beszélt, de az osztályfőnökétől sok mindent megtudtam róla. Januárban elértem, hogy megnyílt és elmesélte rövid, de hányatott életét:
„Nagyatádon születtem 1989. december 13-án. Születésem után édesanyám elhagyott, soha nem is láttam, csak 2005-ben értesítettek arról, hogy meghalt. Apámat sem ismertem, lemondott rólunk. Két húgommal nevelőszülőkhöz kerültem Hácsra. 18 éves koromig ott nevelkedtem. Egy saját gyermekük volt. Amikor nevelőapám meghalt Sárospatakra költöztünk 2000-ben. Rossz gyerek voltam mindig, többször megbuktam. A 9. osztályt még Sárospatakon jártam. 18 évesen el kellett hagynom a nevelőanyám, akivel megromlott a kapcsolatom. A húgaim nála maradtak. A Családsegítő Központba mentem Sátoraljaújhelyre segítséget kérni. Isten kinyújtotta felém segítő kezét. Találkoztam Révész Simon Tibor református lelkésszel, aki elintézte, hogy a Máltai Szeretetszolgálat hajléktalan szállóján lehessek. Szeptembertől aztán Kazincbarcikára kerültem a Don Bosco Iskolába és Kollégiumba.
Gyakran gondolok arra, hogy milyen szerencsésen alakult az életem. Segítőkész tanárok, gondos kollégiumi nevelők vesznek körül és a Szaléziak nagy családjához tartozom. Simon atya, Géza testvér és Lytton elhalmoznak szeretetükkel. Továbbra is problémám maradt, hogy hétvégeken mikor kötelező hazautazás volt, én csak Sátoraljaújhelyre a hajléktalan szállásra mehettem vissza. Próbáltam a nevelőanyámmal és testvéreimmel felvenni a kapcsolatot, de a leveleim felbontatlanul jöttek vissza. Remélem, hogy egyszer mégis egymásra találunk. Nagyon hiányoznak.
Februártól életemben ismét fordulat állt be: otthonra leltem. Ebben Géza testvér és Fenyvesi Dezső tanárom segített. Egy kazincbarcikai család, a Bata házaspár befogadott. A gyerekeik nagyok már, és most én vagyok a fiuk. Nagyon várom a péntek délutánokat, hogy új családomhoz mehessek. Saját szobám van! Ilyen nekem addig még nem volt! Orsika néni nagyon jól főz. Mindig megkérdezi, hogy mit szeretnék enni. Járok velük túrázni, szalonnát sütni. A család vallásos, római katolikusok. A régi templomkertet gondozzák. Ebben én is örömmel segítek nekik. Remélem egyszer meg tudom hálálni nekik a sok jót. Az idén bérmálkozni fogok. Orsika nénit és Imre bácsit kértem fel bérmaszülőnek.
A jó Isten ismét letekintett rám, hogy ilyen kedves emberek közé kerültem. Most boldog vagyok. Jól tanulok, ezért a középiskolába szeretném folytatni a tanulmányaimat. Könyvkötő szeretnék lenni. Nagy öröm volt számomra, hogy húsvét előtt Péliföldszentkereszten lelkigyakorlaton vehettem részt. Kérem a jó Istent, hogy továbbra is így segítsen."

Lejegyezte Szuromi Béláné

Előttünk jártak

Akik kitaposták előttünk az utat

Nem lehet a jelent és a jövőt sem építeni, ha nem ismerjük a múltunkat… Így van ez a szalézi tartománnyal is. Ha visszatekintünk, akkor meggyőződéssel vallhatjuk, hogy tartományunk dicsőséges múlttal rendelkezik. Mi is ebből töltekezünk és igyekszünk a jövőt felépíteni.
Bár úgy látszott, és sokan ellenségeink közül így is gondolták, hogy véglegesen leszámoltak a magyar szaléziakkal. Hála Istennek nem ez történt, hiszen voltak olyan kimagasló rendtársaink, akik a reménytelenség ellenére kitartottak és reméltek, életükkel is példát mutatva sokak számára.
Az elmúlt hetekben, hónapokban emlékezünk meg azokról a rendtársainkról, akikre büszkén tekint a Katolikus Egyház és az egész magyar társadalom. Ádám László, Sándor István és Lukács Lajos személyét példaként állíthatjuk a mai kor emberei elé, hiszen mindannyian kitűntek életszentségükkel.

Ádám László atyáról 2009. május 15-én emlékezett meg a XV. kerületi Polgármesteri Hivatal. Lakóházán emléktáblát helyeztek el, mely felhívja az emberek figyelmét arra, hogy Ádám atya bátran kiállt az igazság és a hit mellett a nyilas- és a kommunista uralom idején is.

P. Ádám László SDB

Június 7-én emlékeztünk meg **Sándor István** vértanúnkról, ki a legkeményebb időkben hirdette a fiatalok között az evangéliumot. Tudta mit jelent mindez. Tudta milyen sors vár rá és bátran vállalta. 1952. június 8-án a rezsim bitófáján fejezte be életét. Elkerülhette volna ezt?
Igen, de akkor a Katolikus Egyház és tartományunk szegényebb lenne. Ma büszkén tekintünk Sándor Istvánra, és reméljük hamarosan, mint Egyházunk vértanúját tisztelhetjük.

Lukács Lajos rendtársunk más módon tündököl tartományunk egén. Papi-, szerzetesi élete mély benyomást gyakorolt a hívekre. Ezt mutatja, hogy 2009. június 6-án szobrot állítottak emlékére, így hálálva meg a sok jót, amelyet híveinek szerzett. Lukács Lajos atya egyszerű plébánosként különösen Telekesen fejtette ki apostoli munkáját. Híveiért élt, annyira szerette őket, hogy mindenét megosztotta velük, még az utolsó fillérjeivel is a rászorulókat segítette. Halálának 15. évfordulóján is élénken él emléke a helyi emberek szívében. Nem tett hatalmas dolgokat, nem volt híres szónok vagy tudós, de mindenkor Krisztus hű papja volt, alázatos, embereket szerető, vidám szalézi!
Ők valóban előttünk jártak. Büszkén tekintünk rájuk és örülünk, hogy haláluk után ennyi évvel az emberek szívében élnek. Ígérjük, hogy példájukat követni akarjuk.

P. Havasi József SDB

Telekes - P. Lukács Lajos SDB szobrának megáldása.

Ima papi, szerzetesi hivatásokért

Köszönjük papjainkat, akik feléd vezetnek, segítenek bennünket életünk útjain.
Szenteld meg őket, hogy szentek legyenek, és szentül szolgáltassák ki szentségeidet!
Óvd meg őket a veszélyektől és adj nekik sok neked tetsző örömet bennünk Téged szolgáló életükben!
Adj új papi és szerzetesi hivatásokat!
Hívj szolgálatodba fiatal fiúkat és lányokat, hívj az én családomból is, hogy ők magukat neked adva, a világról lemondva neked tetsző, boldog életet éljenek!
Szűz Mária, az Egyház és a papok Édesanyja, könyörögj érettünk!

„Kérjétek az Aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába!” (Lk 10,2)

A szalézi kincsestárból merítve

Kívánok nektek szép és kellemes nyári vakációt!

Don Bosco segít a szabadidő és a nyaralás megtervezésében.

Közeledik a nyári szabadság ideje (annak idején ősszel volt, hiszen az iskolaév mindig augusztus végéig tartott…) Don Bosco teljesen belevetette magát a fiatalok felkészítésébe, hogy megfelelő módon használják ki a szünidőt.
Tapasztalatai révén tudta, hogy a nyári szünidő alatt gyakran „az ördög jobban arat", főleg azoknál a fiataloknál, akik sok hónapon át a Valdocco-i oratóriumban laktak, és ahol Don Bosco és környezet megóvta őket minden bajtól és minden nehézségtől. Most tehát új helyzet és új kihívás előtt álltak. Don Bosco számára, nagy aggodalmat jelentett, hogy elmennek és talán másképpen fognak visszajönni. Így megmagyarázható, hogy Don Bosco éjszakákon keresztül ezzel a témával foglalkozott. A következőben szeretnék megemlíteni néhány esetet. Don Bosco mindig a saját tapasztalataiból indult ki. Szívből beszélt, megmutatva a konkrét helyzetet azt mondta a fiataloknak: *„Ne sértsd meg Istent és ne árts a lelkednek!"*.
Egy atya, amikor elhagyják fiai, vagy amikor elküldi őket, hogy elintézzenek valamilyen ügyet, bár tudja, hogy felelősen gondolkodnak, és jól tudják, mit kell tenniük, mégis mindig azokkal a fiúkkal történik valami, akiket nagyon szeret.
Higgyétek el, hogy az apa, aki nagyon aggódik értetek, én vagyok. Azok a fiúk, akiktől el kell szakadnom, azok pedig ti vagytok, akik most nyaralni mentek. Már nem birtok magatokkal és alig várjátok, hogy együtt kiáltsátok, örömmel: Nyaralás, nyaralás! Nem gondoltok semmi másra, és nem kívántok semmi mást, és nem akartok hallani csak azt, hogy nyaralás… De én attól félek, hogy nem barát, hanem ellenség közeledik felétek és el akarja csábítani a lelketeket.

Keressetek egy olyan helyet, ahol Isten nem lát…

Szeretnék, néhány tanácsot adni, hogy kellemesen töltsétek el a nyarat. Először is, amikor nyaraltok, éljetek szabadon, csináljatok mindent, amit akartok… de találjatok egy olyan helyet, ahol Isten nem lát titeket. Zárjátok be magatokat egy szobába, bújjatok el, csak vigyázzatok arra, hogy az Isten ne lásson meg titeket. Gondolom, senki sem gondolja ezt komolyan. Gondolom, tudatában vagytok, hogy nem lehet elbújni, annak a szeme elől, aki mindenhol jelen van. Ez a gondolat legyen előttetek minden időben, minden helyen és minden cselekedetben.

Don Bosco egyszerű tanácsai

Szeretnék néhány tanácsot adni, hogy jól töltsétek nyaralásotokat.
Olyan helyekre menjetek, és olyan barátokkal legyetek, akik számotokra örömöt és épülést jelentenek. Vigyázzatok, hogy ne olyan társaságban kerüljetek, ahol, káromkodnak és csúnyán beszélnek. Valaki beszélhet akkor is csúnyán, ha szép szavakkal fejezi ki magát, és mosolyogva beszél. Az első a mosoly lesz, amely megtéveszt benneteket. Aztán az egész odáig fajul, hogy kézbe vesztek egy rossz könyvet, vagy újságot és elkezditek lapozni. E közben már nem fogtok imádkozni, nem gondoltok a lélekre és bűnt követtek el. Így lassan, lassan lefelé haladtok a lejtőn. Én is, amikor fiatal voltam, sajnálatomra beleestem ilyen hibákba. Higgyetek tapasztalataimnak és szavaimnak…
Tegyétek lehetővé, hogy vasárnap el tudjatok menni szentmisére. Ugyanakkor szenteljetek időt a gyónásra és az áldozásra is. Végül ne hanyagoljátok el a reggeli és az esti imát.
Ne legyetek lusták! Folytassátok tanulmányaitokat és olvasmányaitokat és használjátok ki okosan az időt. Mindenki számára van olyan tantárgy, amivel nem boldogul, és amellyel iskolai év során nem tudott megfelelően haladni. Ezekben a hónapokban próbáljátok pótolni a hiányosságokat. És hogy tudjatok ismételni, ezért olvasni is fontos. Könyveket olvasni mindig hasznos. Sokszor az iskolai év alatt nem lehet megtenni, mert nincs idő. Az intelligencia és az értelem nem mennek nyaralni! Kérjetek tanácsot nevelőitektől, aki valóban szeretnek titeket.
Segítsetek szüleiteknek, akik sokat dolgoznak értetek egész évben. Tegyétek magatokat hasznossá otthon családotok körében. Természetesen, ugyanakkor pihenjetek és szórakozzatok, de soha a lelketek kárára…

Jó nyaralást, viszontlátásra!

Sok tanáccsal kellene ellátni titeket, hogy jól el tudjátok tölteni a nyári időszakot. Csak egyetlen egy dolgot tanácsolok nektek és ezzel mindent összefoglalok: Ne kövessetek el bűnt. Ha ti ettől a mérges kígyótól óvakodtok, akkor nyugalmas és boldog nyári időtöltésetek lesz. Örömmel és boldogan tértek vissza és kezdtek neki egy újabb iskolai évnek. Ezeket ajánlom nektek, mint apa, aki szereti fiait… Ugyanakkor kívánok nektek jó nyaralást a mielőbbi viszontlátásra (vö.: MB XII, 363.o. és XIII. 427.o.)
Don Bosco lélekből beszélt, vagyis azt, amit a szíve mondott neki, azzal az egyetlen céllal, hogy megvédje fiataljait, akiknek megígérte, hogy egész életét nekik ajánlja fel. Nehéz időket éltek akkoriban és Don Bosco volt, az a személy, aki mindenek ellenére próbált rendszert adni a „jó nyaralásnak". Ki tudja, ha valaki elolvassa ezeket az „ajánlatokat"meg lehet-e élni és valósítani mindezt a mai modern időkben. Így téve ezzel a nyári időszakot, olyan időszakká, mely alkalmas az emberi és keresztényi személyiség épülésére.
Gondold el, valóban valóra lehet váltani Don Bosco tanácsait? Te mit teszel ezért? Manapság sok lehetőség adódik, hogy kellemesen töltsük el szabadidőnket és nyaralásunkat. Te hogyan segítenéd azokat a fiatalokat, akik a sok kínálat között nem tudnak mit tenni? Don Bosco a megelőző módszerből indult ki, így kereste a fiatalok javát. Te látsz más lehetőségeket ezen kívül?

Forrás: E. Zeni, E. Deiana: Bounenotti e Sogni di Don Bosco, Elledici 2008
Fordította: Depaula Flavio

ÉS MÉG NINCS VÉGE A SZALÉZI NYÁRNAK!

"LADIK" XIV. **Keresztény Könnyűzenei Fesztivál**
Apostag - SZALIM **részvétellel**
Július 31-augusztus 2. péntek-vasárnap
Bővebben a SZALIM oldalon
Szervezett utazásról információt ad
P. Ábrahám Béla SDB e-mail: blatya@freemail.hu
P. Andrásfalvy János SDB e-mail: pajanos1@gmail.com

TANYA TÁBOR
Óbuda - Jászszentlászló
Augusztus 3-10.
Szervező: Ónodi Gábor és családja
Tel.: 30/292-1553
E-mail: onodi.gabor@kti.szie.hu

DON BOSCO TELJESÍTMÉNYTÚRA
Óbuda - Péliföldszentkereszt
Augusztus 8.
Információk, jelentkezés: Szőts Miklósnál
Tel.: 20/234-58-61
E-mail: szotske@freemail.hu,

"SZENIOR" SZALÉZI MUNKATÁRSAK
ÉS DON BOSCO TISZTELŐK LELKIGYAKORLATA
Péliföldszentkereszt
Augusztus 10-**12. (hétfő**-szerda)
Vezeti: P. Havasi József SDB
Szervező: Krammer Andrásné, tel. 1/276-3360

CSILLAGTÁBOR
Albertfalva
Augusztus 14-28.
Szervező: Albertfalva, munkatársi csoport

TARTOMÁNYI ORATÓRIUMI TALÁLKOZÓ
Szombathely
Augusztus 21-**23. (péntek-vasárnap)**
Szervező: P. Andrásfalvy János SDB

NYÁRI NAPKÖZI ORATÓRIUM - harmadik hét
Óbuda, oratórium
Augusztus 24-28.
Információk, jelentkezés: nyarioratorium@gmail.com Tel.: 20/ 227-4003

EUCHARIST ORSZÁGOS DICSŐÍTŐ KONCERT
Óbuda, amfiteátrum
Augusztus 25. 19 óra
Információk: www.eucharist.hu

Nyári napközi oratóriumok

▲ *Mogyoród*

Szombathely ▼

Nyári napközi oratóriumok

▼*Nyergesújfalu* *Óbuda*▲

Kiadja a Don Bosco Szaléziak Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 3500 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Van Hecke Albert SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziak.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor
A címlapon: „Tigrisek" - nyári napközi oratórium, Nyergesújfalu
Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654